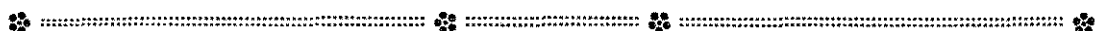

ANY V.

REUS, 1.er D'AGOST DE 1924

NUM. 109.

A DON ANGEL GUIMERÀ

Tot el que representa un halè de vida social; tot el què es mou i vibra; el poble, en fi, ha aixecat un clam de dolor per la pèrdua de l'home més popular de la nostra terra, i ha cantat una lloança per a major gloria del més gran poeta que ha produït el nostre renaixement literari.

En aquest gran cor, no volem que hi manqui la nostra veu que, encara que modesta, es ressó fidel de la nostra ànima que s'emociona i riu i plora segons el caràcter i naturalesa dels aconteixements que esdevenen a la nostra terra.

Els de Reus, veneravem a En Guimerà i estimem la seva memòria gloriosa tan com qui més pugui estimar-la, no sols perquè ho mereix com a bon patrici i exemplar poeta, sinó perquè en escriure una de les seves capdals obres dramàtiques—la més perfecta, potser—es recordà del nostre poble: la *Tomasa*, cunyada de la *Maria Rosa*, és reusenca, i aquesta *Tomasa*, recurrent tots els escenaris del món, ha anat pregonant que existeix un poble nomenat Reus, que cria homes i dones de sang ardenta, gent de passió i de veemencia, però bona de cor com no n'hi ha d'altra.

Per xò, REVISTA DEL CENTRE DE LECTURA confecciona el present número amb l'únic intent de posar una pedreta més al Monument que Catalunya, amb les seves espontànies manifestacions, ha aixecat a la memòria del genial dramaturg i patrici insigne Angel Guimerà.